

Əziz oxucular!

Bu günlərdə şair-publisist, araşdırmaçı Namiq Hacıheydərli 45 yaşını tamam etmişdir. Namiq Hacıheydərli sözündə, qələmində sədəsə minillikləri dolaşan türkün keçmişindən bu gününə yol alan nəfəsini, xarakterini, pıçıltısını, ruhunu yaşadıb onu yaradıcılığının həyat tərzinə çevirən imzalarından desək, yanılmazdır. Bu illər ərzində Ana Kürün sahillərindən Xəzərin sahillərinə qədər içində Tanrı dağlarının sevgisini daşıyıb onu hər gələn sabahın göy üzünə pıçıltmaq bu məqamda bəlkə də bir türkün ən qutsalmıssıyasıdır. Bəli, özünəqayıdış ilahi missiyası!

Yubleyarımızın ədəbi fəaliyyəti keçən əsrin sonlarından qədim Muğan torpağından çox çətinliklə başlayır. Ona görə çətinliklə ki, müstəqillik dönməndən sonra Muğan ədəbi mühitinin canlanıb ayaqda qalmasını belə ifadə etmək mümkündürsə tale, zaman ona həvalə edir. Beləliklə, Namiq Hacıheydərli maneələrə, ağırlıqlara baxmayaraq böyük inamla, sevgilə səy göstərir və bu mühitin yazarlarının yenidən bir araya gəlməsinə, yeni istedadların üzə çıxarılıb respublika ictimaiyyətinə təqdim olunmasına eləcə də bütün bunların fəvqündə bir sıra uğurların qazanılmasına nail olur. Onun zəhməti sayəsində yenidən ədəbiyyata dönüş edənlər də olur, ilk addımını ədəbiyyata atanlar da... Buna misal olaraq hazırda respublika ədəbi mühitində Eldar İsmayıloğlu, Hikmət Nikbin, Mətləb Ağa, Emil Rasımoğlu, Nilufər Nil kimi tanınan istedadlı imzaların adlarını çəkmək kifayətdir.

Qeyd edək ki, Namiq Hacıheydərli 1975-ci il sentyabrın 8-də Salyan rayonunun Varlı kəndində doğulub. 1997-ci ildə Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin Filologiya fakültəsini bitirib.

1999-cu ildə Salyanın Qaraçala ərazisini əhatə edən "Dan yeri" Ədəbi Birliyini yaradıb. 2000-ci ildən Dünya Gənc Türk Yazarlar Birliyinin Məclis üzvü, 2002-ci ildən Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür. 2008-ci ildə Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin Salyanda keçirilən təsis konfransında Muğan bölməsinin sədri seçilib və 7 il həmin bölməyə rəhbərlik edib. Bir neçə kitabın, yüzə qədər elmi, publisistik və pedaqoji məqalənin müəllifi, bir sıra mükafatların laureatı, Prezident təqaüdüçüsüdür.

Biz də "Ədəbi Turan" səhifəsi olaraq hörmətli yubleyarımızı təbrik edib, yaradıcılığından bir neçə şeiri diqqətinizə çatdırırıq.

İçindədir

Bizdən kənar dünyalar var,
Cahan cahan içindədir.
İç-içə sandıqlar kimi,
Məkan məkan içindədir.

Xəyal atı yüz il çapmış,
Sınır bulmuş, nə iz tapmış.
Zamanüstü zaman varmış;
Zaman zaman içindədir.

Ev bu hördüyümüz deyil,
Ömür, sürdüyümüz deyil.
İnsan, gördüyümüz deyil;
İnsan insan içindədir.

Sən mənim kimimsən?

Hara baxsam tək səni görərim,
Yolumsan, Yerimsən, Göyümsən axı.
Niyə səni mən bu qədər sevirəm,
Sən mənim kimimsən, nəyimсэн axı?!

Masmavi göylərdə ağappaq bulud,
Günəş də, torpaq da, külək də sən sən.
Ağaca, çiçəyə can verən su da,
Çiçəkdə ətir də, çiçək də sən sən.

Qovuşdu, birləşdi iki saf bulaq,
Bir bahar günündə axar çay oldu.
Xəbərsiz doğulduq bir-birimizdən,
Bax, ancaq, ruhumuz əkiztayı oldu.

Ürəkdə Eşq dolu sözün qaldımı?!

Təmizlə dünyanı, dara, yu eşqim!
Ruha sığal çəkər mənim qu eşqim.
Deyirdin minillərsözüməz bu eşqim,
Eşqindən nişanə, izin qaldımı?

İnsan sirr, ömür sirr, bu Yer, bu Göy sirr,
Beşikdən qəbrəcən siri açılmaz.
Sabah nə olacaq, bir kimse bilmir;
Yazısı dəyişməz, qədər – qaçılmaz.

Minillik ruhun 45 yaşlı yolçusu

Ulduz arxasından enib gəlibsən,
Atadan, anadan yaranmamısan.
Sənin sığılını mələklər çəkib,
Sən bəşər əliylədaranamısan.

Niyə baxışınla alışırsınəm?!
Harandan od alır bu odum mənim?!
Qanadım deyilsən, ancaq, bəs nədən,
Qəmlənsən qırıqlar qanadım mənim?!

Üzündə qəm, gözündə nəm görünsən,
Aldığım nəfəs də daşa çevrilər.
Sənin içindəki ağrı acılar,
Mənim gözlərimdə yaşa çevrilər.

Biz qoşa bədəndə bütöv canıqımı;
Dodağın qurusa;
ciyərim yanar.

Ayrıyıq, uzağıq, bəs niyə ruhum,
Sənin varlığını varlığım sanar?!

Sənin ayağına batan bir tikan,
Mənim ürəyimi qanatmış, gülüm!
Anladım... Bir kökdən yaranmasaq da,
Ruhumuz bir kökdən boy atmış gülüm...

Ruhu doğmalardı qohum olanlar,
Bir ata - anadan doğulan deyil.
Var olan dipdiri ruhu olandı,
Ayağı, əlləri sağ olan deyil.

Qaldımı

Bir zaman içində yanan alovdan,
İçdə qığılcımın, közün qaldımı?!
Ürəyin büsbütün söz dəniziydi,

Yalan ah – üzlərdə yalançı boyaq.
Vaxtsiz yorulmağın adın nə qoyacaq?!
Bu uzun yolları gedəcək ayaq,
Bu yükə dözəcək dizin qaldımı?!

Dünya dəmirçinin qaynar küresi
Yandırır ağ bayraq qaldıran kəsi.
İrəli getməyə yaşam həvəsi,
Geriye dönməyə üzün qaldımı?!

Döndü tarixlərə o çağ deyəsən,
Açdın qədərini qucaq deyəsən...
...İçində sönbüdü ocaq deyəsən;
Barı özünsənmi, Özün qaldımı?

Hələ ki nidayam

Dan yeri ağarır, oyağam hələ,
Nə gözlər yumulur, nə qəlb dincəlir.
Açılmaz səhərim ta innən belə,
Baxma üfüqlərdə Günəş yüksəlir...

Dostları min olsun, nə faydası var,
Əyər tənhadısa ruhu insanın.
Duyulmaz oldusa bir qaydası var,
Yüksələr göylərə ahı insanın.

Din gəzdim, ruhuma dinclik aradım,
Sonunda gördüm ki, özüm dinmişəm.
Yerlərdə, Göylərdə min sirr aradım,
Dünyanın ən böyük siri mənmişəm.

Nə olsun milyonu hər yerdə sayı,
Milyonlar içində təkdi hər adam.
Bu göylər altında, bu yer üzündə,
Bəxtəvər olmadı hələ bir adam...

...Nə arzu tükəndi, nə də ki dərdim,
Yaxşı ki, dərd boyda min xəyalım var.
Ömrü palaz kimi yollara sərdim,
Göylərə verəcək çox sualım var.

Hələ ki nidayam bu yer üzündə,
Heyrətlər içində çoxmu qalacam?!
Ömrümə qoyulan işarə kimi,
Ömrümün sonunda sual olacam...

Göndərir

Adı gələr, yanaq olar qan kimi;
Böyük bir günahdan utanan kimi...
Səhərlər yuxudan oyanan kimi,
Bir qız sevdiniyə salam göndərir.

Elə bil bir dəstə çiçək yollar,
Tufan olsun, yağış, külək... yollar.
İçində çırpınan ürək yollar,
Bir qız sevdiniyə salam göndərir.

Dayanar yolunda hər dağa hazır,
Şaxtada, soyuqda donmağa hazır,
Daş-qalaq olmağa, yanmağa hazır...
Bir qız sevdiniyə salam göndərir.

Namiq Hacıheydərli